Fragmentarium

ſic ex Hebraeo in Latinum traduco, vertere, Voca nomen eius
Lo, non misericordiam consequuta: verſ. 8. et cap. 2.
23. Ablactavit τὴν, non misericordiam consequuta; et
miserebor τὴν Non misericordiam consequuta. capite
autem 1. 9. Voca nomen eius Lo, non populus meus.
cap. 2. 23. Et dicam Lo, non populus meus: et
capite 1. 10. ô non populus meus. Nam Lo, non
consequuta misericordiam, et non populus meus,
nomina propria ſunt ἄκλιτα ut Loruhamah et Loam=
mi. Tale est nomen proprium pueri maher ſalal has
baz i. accelerauit ad ſpolium, festinauit ad praedam.
Isa. 8. 3. Tale est etiam nomen proprium loci ſeu
montis Gen. 22. 14. Iehovah jireh i. Iova videbit.
Graeci, κύριος εἶδεν, Dominus vidit. Hieronymus, Do
minus videt: qui continenter dicitur Hac Iehovah ire=
eh i. monte Iova videbitur: vel recte, Videbitur, ſi=
ve monte Iova, non ſit proprij pars nominis. Si=
mile reddidere in nomen proprium Ioel 3. 2. Emec Ieho=
saphat i. Vallis, iudicauit Dominus. Nam Iehosaphat com=
poſitum, poni videtur pro ipſis ſimplicibus Iehovah
ſaphat i. Iova iudicauit. Protinus enim ipſe Iova tan=
quam huius nominis rationem reddens dicit Venisphattu
immam ſam. Et iudicio contendam cum eis ibi, iudicium exer=
cebo contra eos ibi; Atque ita Graeci et Hieronymus ver=
terunt verbum hoc passivum Ezech. 20. 36. Ubi est
Et, quod hic Im eodem ſignificatu. Iosaphat, inquit
Hieronymus in comment. id est Domini iudicium. Ita
ergo Iovas videbit, monte Iova videbitur, et, Vallis
Iova iudicauit, nomina propria ſunt instar ſuperio=
rum, indeclinabilia omniumque casuum. Ex re primam au=
tem perſonam reddi lorum interpretor (ὢν enim –

primae &c.

primae est aeque ac tertiae) primae in Exod
quo est, ut est dictum, ſive contrauer
et referuntur. Sin tertiae magis pl
memini legere vel in novo vel in vetere
primae ſeſe huic) his tribus temporib
nomen Iehvch ſive Iehovah, ſit, est
dicatur: Gratia vobis et pax à τοῦ
et venit: vel à τοῦ Est, fuit et
i. Deo vivente ſemper et aeterno, ut
4. 31. et cap. 6. 26. Isa. 41. 4. cap.
10. 11. 12. 13. et cap. 44. 6. 7. 8. Apo
calypsis, ut iterum Christum Deum e
dem ei tribuit cap. 1. 8. 17. cap. 2. 8. cap.
13. Poteram autem ipſum ὁ ὢν per imper
erat, commentere: quo infinitum tempus in
natur: ſed infinitas illa melius quam
praeterito, praeſenti et futuro ſimul
test exprimi. Porro ὁ ἦν, dicitur pe
participium, ſicut ante et post participi
ἦν, participio caret. Neque propterea
est ſyntaxis. Omnia enim illa una,
annotatum, ſunt complexio. et nomen comp
ut Ehieh et Iehovah. Quod ſi quis
fectum ſupplere malit per ſubauditum au
ſitiuum ὅς Qui, ſicut verſu proxime
multisque aliis locis, ut Math. 21. 9. p
meth. 2. 8. ſi componas cum Rom. 1. 3.
44. ut ſit καὶ ὁ ὃς ἦν: quasi ſine p
ἀπὸ τοῦ ὁ ὃς ἐστι, καὶ ὁ ὃς ἦν, καὶ ὁ
ἔρχεται, per tertiam perſonam: vel, ἀ
εἰμι, καὶ ὁ ὃς ἦν, καὶ ὁ ὃς ἔρχομαι,
per primam, non accommodum referre

License: cc-by-nc-sa – Paris, Bibliothèque nationale de France, lat. 5288, 162v – Fragments of manuscripts gathered by Étienne Baluze (https://fragmentarium.ms/view/page/F-k57p/418/37245)